

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pkf.II.20.131/2023/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Horváth Ügyvédi Iroda (cím, eljáró ügyvéd: dr. Horváth Gábor) által képviselt felperes neve (cím) kérelmezőnek a dr. bírósági titkár által képviselt Fővárosi Törvényszék (cím) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel iránti nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 8.Pk.21.205/2022/19. számú végzése ellen a kérelmezett 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 19 008 (tizenkilencezer-nyolc) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A kérelmező mint felperes az 'alperes neve' alperessel szemben 2013. január 10. napján előterjesztett keresetlevelével mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződés megszegéséből eredő kár megfizetése iránt indított P.20.078/2013. (majd P.20.033/2018.) számon peres eljárást a Pécsi Járásbíróság előtt.

[2] A Pécsi Járásbíróság a 2019. március 4. napi tárgyaláson hozott 18.P.20.033/2018/37/2. számú végzésével a pert – a mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződésben meghatározott illetékességi kikötésre tekintettel – megszüntette, megállapította illetékességének hiányát és az ügy iratait áttenni rendelte a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Pesti Központi Kerületi Bíróság részére; ezt a végzést a Pécsi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2019. május 24-én kelt 1.Pkf.50.319/2019/4. számú végzésével helybenhagyta. Az áttételt és az iratok 2019. július 1-jén megérkezését követően P.87.302/2019. számon folytatódó perben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2020. szeptember 29-én hozta meg 39/2. szám alatt az elsőfokú, majd a kérelmezett előtt a Pf.636.502/2020. számon másodfokon folyamatban volt perben 2021. június 10-én 14. számon a jogerős ítéletet; amelyet a Kúria a Pfv.I.21.337/2021. számon folyamatban volt felülvizsgálati eljárásban a 2022. május 26-án kelt és a kérelmező részére 2022. július 6-án kézbesített ítéletével a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartott.

A kérelem és az ellenirat

[3] A kérelmező a módosított kérelme szerint az eljárás elhúzódása miatt a 2013. január 8. és 2022. július 7. napja közötti időszakra – ide nem számítva a 2021. november 29. és 2022. január 26. közötti időtartamot – összesen 1584 nap figyelembevételével kérte a kérelmezettet 633 600 forint vagyoni elégtételnek a javára történő megfizetésére kötelezni.

[4] A kérelmezett az elleniratában a kérelem elutasítását kérte, ugyanis álláspontja szerint a bírósági eljárás figyelembe vehető időtartama nem haladja meg az észszerűnek minősülő időtartamot.

[5] Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az eljárás számított időtartamát a keresetlevelének a Pesti Központi Kerületi Bíróságra érkezését követő naptól, 2019. július 2-től kell számítani, amely 2022. július 7. napjáig csak – a törvényes észszerű időtartamot meg

nem haladó – 1100 nap. A Pécsi Járásbíróság az előtte indult pert megszüntette, a hatáskörrel és illetékességgel nem rendelkező bíróság által lefolytatott cselekményeknek nincs joghatálya. Ez az értelmezés áll összhangban a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 9. §-a (1) bekezdésének rendelkezésével, amely szerint a vagyoni elégtétel iránti igényt a vagyoni elégtétel alapjául szolgáló bírósági eljárásban elsőfokon eljáró – egyetlen – bírósággal szemben kell érvényesíteni, különböző bíróságok eljárási időtartamának összeadására a törvény nem teremt alapot.

[6] Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a Pécsi Járásbíróság előtt 2013. február 6. napjától 2019. március 4. napjáig tartó 2217 nap az eljárás időtartamába a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése alapján nem számít bele, mivel az a bíróság érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül telt el – hiszen a keresetlevél beérkezését követően nyomban, de legkésőbb a bírósághoz érkezéstől számított 30 napon belül kellett volna megvizsgálnia a keresetlevelet, többek között annak megállapítása érdekében, hogy nincs-e helye az ügy áttételének –, és a kérelmező nem nyújtott be kifogást az eljárás elhúzódása miatt. Az így – utóbb a kérelmező által is elfogadott 2021. november 29. és 2022. január 26. közötti időtartam levonásával együtt – a figyelembe vehető 1192 nap ugyancsak nem haladja meg a törvényes észszerű időtartamot.

Az elsőfokú végzés

[7] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésével kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 15 napon belül 633 600 forint vagyoni elégtételt. A kérelmezőt kötelezte az állam javára 789 forint eljárási illeték megfizetésére, míg megállapította, hogy az eljárás során meg nem fizetett 18 915 forint eljárási illeték az állam terhére marad.

[8] A kérelmezett elsődleges hivatkozásával kapcsolatban a Pevtv. 2. §-ának (1) és (4) bekezdése, valamint 9. §-ának (1) bekezdése felhívásával kifejtette, hogy a jogalkotó célja az volt, hogy a kérelmező a teljes eljárásban figyelembe vehető időtartam után érvényesíthesse az igényét; a vagyoni elégtételt csak azzal a kérelmezettel szemben követelheti, amely az eljárásban a jogerős, érdemi határozatot hozta, amely hatáskörrel és illetékességgel rendelkezett a jogvita elbírálására; fogalmilag kizárt a több kérelmezettel szembeni igényérvényesítés. A kérelmezett oldalán kell értékelni minden, a bíróság érdekkörében felmerült okot, függetlenül attól, hogy az mely bíróság eljárásában merült fel. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 129. §-ának (1) bekezdéséből az következik, hogy áttétel esetén a keresetlevelet úgy kell tekinteni, mintha azt már eredetileg is annál a bíróságnál terjesztették volna elő, amelyhez azt áttették, az eljárás a keresetlevél benyújtásától az eljárás jogerős befejezéséig egységes. Az eljárás kezdőnapja a keresetlevél Pécsi Járásbírósághoz történő benyújtását követő nap, azaz 2013. január 8. napja.

[9] A másodlagos kérelmezetti hivatkozást érintően kifejtette, hogy mivel az illetékesség vizsgálata hivatalból a bíróság kötelezettsége, így fel sem merül, hogy a kérelmező érdekkörébe tartozna az, hogy a Pécsi Járásbíróság illetékesség nélkül járt el az ügyben. A kérelmező nem eljárás elhúzódása miatti kifogást terjeszthetett volna elő, hanem illetékességi kifogást, de annak elmaradását a Pevtv. nem szankcionálja.

[10] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság – a helyes számítás és további levonásra alapot adó okok hiányában – a kérelmező módosított kérelme szerint marasztalta a kérelmezettet.

[11] A pernyertesség arányát az eredeti kérelemhez képest a kérelmező javára 96%-ban határozta meg, és a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári

perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-ának (2) bekezdése alapján a kérelmezőt az eljárásban vesztesége arányában kötelezte a le nem rótt eljárási illeték megfizetésére, míg a kérelmezett az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. §-ának (1) bekezdés c) pontja és (2) bekezdése alapján fennálló személyes illetékmentessége alapján rendelkezett a fennmaradó illeték állam általi viseléséről.

A fellebbezés és a fellebbezésre tett észrevétel

[12] Az elsőfokú végzés ellen a kérelmezett terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte a végzés megváltoztatását és a kérelem teljes mértékben történő elutasítását.

[13] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pevtv. 7. §-a (1)-(2) bekezdéseinek rendelkezéseit, mert anélkül kötelezte a kérelmezettet vagyoni elégtétel megfizetésére, hogy az alapul szolgáló eljárás kapcsán a kérelmező észszerű határidőn belüli befejezéshez való joga sérült volna.

[14] Elsődlegesen a fellebbezésben is arra hivatkozott, hogy a bírósági eljárás kezdőnapja a keresetlevélnek a Pesti Központi Kerületi Bíróságra 2019. július 2. napi érkezése, hiszen ebben az időpontban nyílt meg annak a lehetősége, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság, majd a kérelmezett és a Kúria a kérelmezőnek az eljárás észszerű határidőn belüli befejezéséhez való alapvető jogát érvényre juttathassa, az ezt megelőző időszakban erre elvi lehetőség sem volt biztosítva. Az ügy iratainak a Pécsi Járásbíróságtól való áttételét megelőző időszakban, amikor az illetékességgel nem rendelkező bíróság eljárási cselekményeinek nem volt joghatálya, az első- és másodfokú, valamint a rendkívüli jogorvoslati eljárást folytató bíróságok érdekkörében nem merülhetett fel olyan mulasztás vagy eljárási cselekmény, amely hozzájárult az eljárás szükségtelen elhúzódásához.

[15] Másodlagosan a fellebbezésében is előadta, hogy nem számítható az eljárás figyelembe vehető időtartamához a Pécsi Járásbíróság előtt – a keresetlevél megvizsgálásának törvényes határidejétől a keresetlevél áttételéről döntésig számított – 2013. február 6. napja és 2019. március 4. napja közötti 2217 nap. Annak ellenére, hogy a Pécsi Járásbíróságnak nyomban, de legkésőbb a bírósághoz érkezéstől számított 30 napon belül meg kellett volna vizsgálnia a keresetlevelet az illetékesség szempontjából is, erre csak 2019. március 4-én került sor; a kérelmező mint szerződő fél pedig nyilvánvalóan tisztában volt az illetékességi kikötéssel, ennek ellenére nem nyújtott be az eljárás elhúzódása miatti kifogást, ezért a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése értelmében ezen időszak levonásának van helye.

[16] A kérelmező a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helyes indokai alapján való helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az a kitétel, hogy a nem illetékes bíróság által lefolytatott eljárásnak nincs joghatálya, nem eredményezi azt, hogy erre az időszakra a vagyoni elégtételre ne lenne jogosult, a Pevtv. nem zárja ki a vagyoni elégtétel megítélését arra az esetre, ha illetékességi okból az eljárást más bíróság fejezi be. A törvényi rendelkezések alapján azonban az igényét csak a kérelmezettel szemben érvényesítheti, ebből következik az a sajátos eljárásjogi helyzet, hogy a Pécsi Járásbíróság időhúzó tevékenységéért is a kérelmezett felel. Amiatt a felet nem érheti hátrány, hogy az illetékességgel nem rendelkező eljáró bíróság elmulasztja a keresetlevél áttételét. Kiemelte, hogy az áttételt követően eljáró illetékes bíróság a döntéséhez felhasználta a megelőző eljárás anyagát, amely ugyancsak az áttételt megelőző időszak figyelembevételét indokolja.

A másodfokú bíróság döntése

[17] Az ítéltábla a kérelmezett fellebbezését alaptalannak találta a következők szerint:

[18] A vagyoni elégtétel alapját képező peres eljárás számított időtartamának kezdő és befejező időpontját a kérelmező annyiban tévesen határozta meg, hogy a peres iratokból megállapíthatóan a keresetlevelet a Pécsi Járásbíróságra nem 2013. január 7-én, hanem 2013.

január 10-én nyújtották be, tehát a keresetlevél beadását követő nap nem 2013. január 8., hanem 2013. január 11.; míg a Kúria felülvizsgálati ítéletét a kérelmező részéről nem 2022. július 7. napján, hanem 2022. július 6. napján vették át. A kérelmezett azonban a számára ekként kedvezőtlenül előadott időpontokat nem vitatta, hanem a kérelmező számításához igazodóan határozta meg a figyelembe nem vehető időtartamokat. A Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján a jelen eljárásban is alkalmazandó a Pp. 2. §-a (2) bekezdésének a rendelkezési elv részében irányadó az a szabálya, hogy a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, valamint a 4. §-a (2) bekezdésének a tárgyalási elv részében irányadó az a szabálya, amely szerint a perben jelentős tények állítása – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a feleket terheli. A felek állítási kötelezettsége ellenére a nem hivatkozott tényeket a bíróság hivatalból nem veheti figyelembe; az ellenirathoz annyiban volt ezért kötve, hogy nem vonhatott le olyan tények alapján egyes időtartamokat, amelyekre a kérelmezett nem is hivatkozott. Ezért az elleníratot csak azon hivatkozások alapján vizsgálhatta, hogy a peres eljárás egyezően előadott 2013. január 8. és 2022. július 7. napja közötti időtartamához – ide nem számítva a 2021. november 29. és 2022. január 26. közötti időtartamot – képest annak kezdő időpontja helyesen az iratok a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz 2019. július 2. napi érkezése-e, illetve ebből levonható-e a per 2013. február 6. és 2019. március 4. közötti időszaka.

[19] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak azzal az értelmezésével, hogy a teljes eljárás elhúzódása miatt a vagyoni elégtétel a Pevtv. 9. §-ának (1) bekezdése alapján azzal a törvényszékkel szemben érvényesíthető, amely vagy amely illetékességi területén található járásbíróság az ügyben elsőfokú befejező határozatot hozott és amennyiben a perben a keresetlevél áttétele történik, úgy ekként felel az áttételt megelőzően eljáró bíróság cselekményei folytán bekövetkező eljárás elhúzódásáért is.

[20] Az a kérelmezetti hivatkozás, hogy a vagyoni elégtétel alapját képező per kezdőnapja az áttételt követően az iratok megérkezésének napja, ellentétes a Pevtv. 3. §-ának (1) bekezdésével, amely azt a keresetlevél előterjesztésének a napjában határozza meg. Arra ugyan helyesen hivatkozott a kérelmezett, hogy – bár az 1952. évi Pp. ezt kifejezetten nem mondta ki, de a bírói gyakorlat már az ennek hatálya alatt indult perekben is ekként értelmezte – a hatáskörrel és illetékességgel nem rendelkező bíróság által lefolytatott cselekményeknek nincs joghatálya. Ugyanakkor ez csak a bírósági cselekmények jogkövetkezményeire vonatkozik, a keresetlevél beadásához fűződő anyagi jogi és eljárási hatásokat, a per egységességét és annak időtartamát semmiben nem befolyásolja. Az 1952. évi Pp. 129. §-ának (3) bekezdése úgy rendelkezett, hogy az áttett keresetlevelet úgy kell tekinteni, mintha azt már eredetileg is annál a bíróságnál (hatóságnál) terjesztették volna elő, amelyhez azt áttették. Ezért nem lehet megállapítani a keresetindítás elkésztését, ha a fél a keresetlevelet a jogszabályban megjelölt határidőn belül, de nem a hatáskörrel rendelkező bírósághoz nyújtotta be (így BH1982. 540., BDT2012. 2734); hasonlóan az elévülés vagy az elbirtoklás sem akkor szakad meg, amikor az áttett keresetlevél a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságra beérkezik, hanem amikor a keresetlevelet a bár még hatáskör és illetékesség hiányában eljárni nem jogosult bírósághoz előterjesztették. Az „azt már eredetileg is” kitétel alapján áttétel esetében is a keresetlevél beadásának időpontja az az időpont, amikor a keresetlevelet annál a bírósághoz benyújtották, amely utóbb az áttételről rendelkezett, ez pedig a kérelmezett által nem vitatott 2013. január 7. (ténylegesen 2013. január 10.) napja.

[21] A kérelmezett ezzel kapcsolatos védekezésének iránya volt tartalmilag az is, hogy vagyoni elégtételre nem kötelezhető addig az időpontig, amíg a keresetlevél hozzá meg nem érkezett, hiszen addig az eljárási cselekményekre ráhatása sem lehetett.

[22] A Pevtv. 7. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy vagyoni elégtétel jár a félnek, ha a bírósági eljárás észszerű határidőn belül történő befejezéséhez fűződő alapvető joga sérül. A jogszabályhely (2) bekezdése értelmében ha a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz időtartama meghaladja az észszerűnek minősülő időtartamot, a fél a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz figyelembe vehető időtartamához igazodó, kormányrendeletben meghatározott mértékű pénzbeli igényt érvényesíthet vagyoni elégtételként. A 9. §-ának (1) bekezdése pedig azt tartalmazza, hogy a vagyoni elégtétel iránti igényt a vagyoni elégtétel alapjául szolgáló bírósági eljárásban elsőfokon eljáró bírósággal szemben kell érvényesíteni. Ha az elsőfokon eljáró bíróság nem jogi személy, az igényt azzal a törvényszékkel szemben kell érvényesíteni, amelynek illetékességi területén az elsőfokon eljáró bíróság található.

[23] Az előző jogszabályi rendelkezések a vagyoni elégtételhez való jog alapját abban jelölik meg, hogy az eljárás figyelembe vehető időtartama meghaladja a törvényben meghatározott észszerű időtartamot és annak érvényesítésére a felet jogosítják. Nem foglalnak magukban olyan kifejezett előírásokat, hogy kivel szemben kell érvényesíteni az igényt, ha a per folyamán az eljáró bíróság személyében – akár áttétel, akár kizárás és kijelölés folytán – változás következett be.

[24] A Pevtv. bár nem zárja ki, de rendelkezéseinek rendszertani összefüggéséből következően nem engedi a kérelmezetti személyi keresethalmazatot. Ez következik a törvény fogalomhasználatából, a vagyoni elégtétel egységes kompenzációjából, az ellenirat tartalmi követelményéből és az eljárás menetéből is. A vagyoni elégtétel megítélésének az a feltétele a Pevtv. 7. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján, hogy a per vagy annak elsőfokú, fellebbezési vagy felülvizsgálati szakasza túllépje a törvényben meghatározott észszerű időt, amely ezért csak egységesen bírálható el, ebből következően csak a Pp. 36. §-ában szabályozott kényszerű és egyben egységes pertársaság jöhetne szóba. Ezt azonban kérelmezetti oldalon egyértelműen kizárják a Pevtv. 10. §-ának kizárólagos illetékességi szabályai, hiszen eljárásjogilag megoldhatatlan helyzetet eredményezne, ha a két eljáró törvényszék illetékességét megalapozó eltérő területeken működnének az egyes kérelmezettek.

[25] A kérelmezetti személyes keresethalmazat hiányából ezért vagy az következhet, hogy az eljáró bíróság megváltozása esetén mindegyik bíróság csak azért az eljárási szakaszért felel, amely előtte folyamatban volt, vagy pedig meg kell határozni azt az eljáró bíróságot, amely – függetlenül attól, hogy előtte az eljárás egyes részei nem voltak folyamatban – az egész peres eljárás elhúzódása esetén a vagyoni elégtételre kötelezhető.

[26] Az előző, megosztott felelősség szembekerül a Pevtv. jogalkotó által is célzott, az eljárás észszerű időn belüli befejezéséhez fűződő jog sérelmének egységes kompenzációjával, hiszen ha ebben az esetben az eljáró bíróságokkal szemben külön nemperes eljárásokat kellene indítani, úgy az elbíráló bíróság csak az elé vitt jogvitát dönthetné el, csak az adott eljárás kérelmezettjének cselekményeit tudná megítélni, amelyből nem feltétlenül tudná megállapítani, hogy az egész per vagy annak egyes szakasza figyelembe vehető időtartama túllépte-e a törvényes észszerű időt, amely a törvény rendeltetésével egyértelműen ellentétes és eljárásjogilag kezelhetetlen feladatokat keletkeztetne.

[27] Mindezek alapján a vagyoni elégtétel iránti igény egy eljárásban egy kérelmezettel szemben érvényesíthető – befejezett per esetében egyszer, folyamatban lévő per esetében a törvény által megengedett időszakonként -, ezért az elleniratban előadott védekezés tekintetében csak arra a kérdésre kellett választ adni az igény elbírálása végett, hogy az eljáró bíróságok közül ez melyik bíróság.

[28] Abban az esetben, ha az eljáró bíróságok közül csak egy tehető felelőssé az eljárás elhúzódása miatti vagyoni elégtétel megfizetéséért, ez a Pevtv. 9. §-ának (1) bekezdésében meghatározott bíróságok közül kizárólag az lehet, amely az eljárást befejező elsőfokú határozatot hozta, vagy amely illetékességi területén található az az eljárást befejező

elsőfokú határozatot hozó bíróság. A per fogalmi egységességéből következően ugyanis az áttétel és a kijelölés folytán is úgy kell tekinteni, mintha a keresetlevelet eleve már azon a bíróságon terjesztették volna elő, ha pedig úgy kell tekinteni, mintha a per kezdetétől eleve a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság járt volna el, akkor az eljárás elhúzódását eredményező cselekmények is ennek a bíróságnak tudhatók be. Ezt az érvelést erősíti, hogy az áttétel (kijelölés) után ennél a bíróságnál találhatóak a nemperes eljárásban a védekezéshez szükséges peres iratok; és hogy a Pevtv. a kérelem előterjesztésének határidejét is az eljárást befejező határozat közléséhez igazítja.

[29] Mindezek alapján helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság akként, hogy ebből az okból az áttételt megelőző és az áttételt követő időszakért – az észszerű időtartam túllépése esetén –, mivel az eljárást befejező elsőfokú határozatot az illetékességi területén található bíróság hozta, a kérelmezett kötelezhető vagyoni elégtétel megfizetésére; a kérelmezettel szemben érvényesíthető vagyoni elégtételt megalapozó per számított időtartamát pedig nem 2019. július 2. napjától, hanem – a kérelemhez és ellenkérelemhez kötöttségből következően – 2013. január 8. napjától kezdődően kell számítani.

[30] Nem foghatott helyt a kérelmezett azon hivatkozása sem, hogy az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztésének a hiánya miatt a figyelembe vehető időszakból le kellene vonni a Pécsi Bíróság előtt 2013. február 6. napja és 2019. március 4. napja közötti tartamot. A Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy a bíróság érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül eltelt időtartam nem számítható bele a bírósági eljárás időtartamába akkor, ha a kérelmező *a jogszabályban biztosított lehetősége ellenére nem nyújtott be kifogást* az eljárás elhúzódása miatt. Az 1952. évi Pp. 114/A. §-ának (2) bekezdése, egyezően a Pp. 157. §-ának (1) bekezdésével, nem valamennyi, a bíróság érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül eltelt időtartam orvoslása végett teszi lehetővé annak igénybevételét, hanem csupán akkor, ha a bíróság valamilyen – törvény vagy saját maga által megállapított – határidőt mulasztott vagy észszerű időn belül nem intézkedett; más eljárási szabálysértések elhárítására ez a jogintézmény nem szolgál. Helyesen hívta fel a kérelmező, hogy a bíróságnak az 1952. évi Pp. 43. §-ának (1) bekezdése alapján hivatalból kellett vizsgálnia – az illetékesség kikötése esetén az eljárás bármely szakaszában – az illetékessége hiányát, így nem a fél, hanem a bíróság érdekkörében felmerülő elhárítható ok miatt, szükségtelenül telt el az az idő, amíg az mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződésben meghatározott illetékességi kikötés ellenére az ügy az illetékességgel nem rendelkező bíróság előtt volt folyamatban. A kérelmezett fellebbezési álláspontjával szemben az illetékesség hiánya jogkövetkezményeinek levonására nincs sem törvényben írt, sem a bíróság által meghatározott határidő, és nem értelmezhető az sem, hogy erről észszerű időn belül intézkedni kellett volna; az a tény, hogy az eljáró bíróság illetékesség hiányában is eljár, az eljárási szabályok olyan megsértése, amely az eljárásban bármikor, akár a felülvizsgálati eljárás során is orvosolandó, de nem határidő elmulasztása, ezért azzal szemben legfeljebb az 1952. évi Pp. 114. §-a szerinti eljárás szabálytalansága miatti kifogás vehető igénybe, amely a Pevtv. alkalmazása szempontjából irreleváns. Márpedig az 1952. évi Pp. 114/A. §-a (2) bekezdésének rendelkezései alapján nem volt olyan törvényi vagy bírói határidő, amelyet a kérelmezett bíróság elmulasztott volna, ezért a kérelmező az eljárás elhúzódása miatti kifogást eleve nem is terjeszthetett volna elő.

[31] Az ítéltábla a módosított kérelemben meghatározott időtartam számítását az előzőek szerint helyesnek találta, abból a fellebbezéssel érintett időszak levonását nem találta indokoltnak, ezért az elsőfokú bíróság végzését a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 383. §-ának (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[32] A fellebbezés nem vezetett eredményre, azonban a kérelmező másodfokú perköltséget sem számított fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

[33] Az Itv. 39. §-ának (1) bekezdése és 47. §-ának (1) bekezdése szerint meghatározott fellebbezési illeték, a kérelmezett személyes illetékmentessége folytán, a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Debrecen, 2023. május 4.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró, Dr. Répássy Árpád s.k. bíró